

nánt — számításba vegyék.

Eszerint a saját tőke helyes összege 330.334 P 85 f., amelynek 10%-a 33.033 P 48 fillér. A II. fokon megállapított 26.995 P adóalap után tehát 16% adókulcs alkalmazásával 4319 P 20 f. társulati adó kirovásának van helye.

A forgalmi rabatt (engedmény) nem esik általános forgalmi adó alá. (Közigazgatási Bíróság 10.788/1929. P. szám.) A F. cég csatolt leveleiből az állapítható meg, hogy a panaszos a nevezett céggel oly szerződéses viszonyban állt, hogy ha a panaszos a cég áruiból havonta legalább 200.000.000 korona értékűt elárúsít, akkor a cég az eladott áruk árának 5%-át panaszosnak utólagos jóváírással, illetve az utóbb küldött áruk árából való levonással megtéríti. Ez az 5% tehát csakis árengedménynek tekinthető, amely árengedmény ugyan nem mindjárt az áruszállításnál adatott meg, de a fentebb ismertetett feltételek mellett már előre biztosított. És ez az 5% nem tekinthető a panaszos külön munkateljesítménye ellenértékének, mert panaszos azért külön munkát nem teljesített, mivel az, hogy panaszos a F. cégtől a saját számlájára megvett árukat netán nagyobb buzgalommal árusította, oly külön munkateljesítménynek, mely az általános forgalmi adó alapjául szolgálhatna, nem minősíthető.

Minélfogva a panasznak helyt adni és a megállapított általános forgalmi adó törlését elrendelni kellett.

A hitel- és kölcsönügyletekkel kapcsolatos jutalék, irásdíj, kosztkamat nem esik általános forgalmi adó alá; az inkasszódíj ellenben forgalmi adóköteles. (Közigazgatási Bíróság 9001/1928. P. szám.) A megtartott ellenőrzés rendjén, a hiánymegállapítás alapjául szolgáló felvett jegyzőkönyvben foglalt adatok szerint, a megtámadott határozat adózó céggel szemben jutalék, incasso, kezelési- és írárdíjszámla tételei után vetett ki forgalmi adót. Panaszos az adó törlését az 1921. évi XXXIX. t.-c. 37. §-ának 5. pontja alapján kéri.

A bíróság a panaszt nagy részében alaposnak találja. A hivatkozott jogszabály a hitel és kölcsönügyletekből, valamint a külföldi fizetési eszközök forgalmából származó bevételeket mentesíti a forgalmi adó alól. Az ehhez fűzött Utasítás 33. §-a kilátásba helyezte, hogy a részletes szabályozást külön rendelet fogja nyújtani, ez az intézkedés azonban mai napig sem bocsáttatott ki. A törvényes rendelkezések összevetéséből nyilvánvaló azonban, hogy a forgalmi adómentesség a hitel és kölcsönügyletek lebonyolításával kapcsolatos és nem terjed ki az áruszállítás és munkatelje-

sítésre, ahol tehát ez forog fenn, az adómentességre a pénzüintézet sem hivatkozhatik.

A fenti elv alkalmazása mellett az adózó cég által lebonyolított hitel- és kölcsönügyletekkel kapcsolatos bevételek, ha azok nem is kamat címén szedettek be, hanem jutalék, írárdíj, stb. címen szerepelnek is, forgalmi adó alá nem vonhatók, amint nem vonhatók az u. n. kosztkamatra ügyletek sem, akár a pénzüintézet veszi át kosztkamatra, akár a pénzüintézet az így beszedett tőkét helyezi ki, mert a kosztkamatra átvétel is legtöbbször kosztkamatra kihelyezés és az elérhető kamatkülönbözlet megnyerése céljából történik és ezt a különbözletet sem lehet hitel, illetve kölcsönügylettől elkülönülő bevételnek, és nem lehet nevezetesen ezt munkateljesítés ellenértékének minősíteni.

A hiányalapként átvizsgált tételek közül csak az idegen intézetek vagy magánfelek által helyi bemutatás és behajtás végett átadott váltók bemutatása vagy behajtása címén, valamint a pénzbecserelés munkálatáért kapott díjak nem mentesülnek, mert ezek olyan munkateljesítések, amelyek az intézet hitel- és kölcsönügyletei fogalma alá nem vonhatók.

Ha az előírt fényüzési forgalmi adó befizetésére halasztás engedélyeztetett, a halasztás idejére csak késedelmi kamatot, nem pedig adópótlékot kell fizetni. (Közigazgatási Bíróság 15.402/1927. P. szám.) Igaz ugyan, hogy az 1920. évi XVI. t.-c. 17. §-a értelmében a panasznak halasztó hatálya nincs, tehát panaszos tartozott volna a m. kir. adóügyi útmutató és ellenőrző hivatal 1924. évi határozata szerinti 101,112.807 K fényüzési forgalmi adót az ott meghatározott időben befizetni, ámde a m. kir. pénzügyminiszter panaszos részére a kir. közigazgatási bíróság ítéletének meghozataláig fizetési halasztást engedélyezett, panaszos tehát azzal, hogy a fentemlített végzés folytán fizetést nem teljesített, adópótlékot maga után vonó mulasztást nem követett el.

Elkövette azonban ezt a mulasztást akkor, amikor a kir. közigazgatási bíróság ítélete alapján, az abban meghatározott összegű adót sem fizette be 15 nap alatt, hanem a fizetést csak egy hónapot meghaladó késedelemmel teljesítette. Ezért az igazolatlan mulasztásért 2 hónapra adópótlék jár.

A közadók kezelésére vonatkozó 600/1927. P. M. sz. hivatalos összeállítás 41. §-ának 6. bekezdése szerint fizetési halasztás esetében késedelmi kamatot kell fizetni.

Mínthogy a fizetési meghagyás kézbesítésétől a kir. közigazgatási bíróság ítéletének meghozataláig a fentiek szerint adópótlék nem követeltetik, erre az időre tehát késedelmi kamatot kellett megállapítani.